

© Eric Baetscher
El Caracol" observatory temple, Chichen Itza

EN SAMTALE MED MADS LARSEN OM 2012, MAYA-KALENDEREN, NEW AGE, GLOBAL BEVISSTHET...

Av Per Henrik Gullfoss

Jeg sitter og snakker med Mads Larsen, som har skrevet boka: Den rette kula. Sommeren 2001 ble han mer eller mindre overfalt av en gal amerikaner som påsto han hadde lett etter Mads i to år. Han ga Mads halvparten av det han insisterte på var Balders hestehale og fortalte Mads at han måtte fortelle historien om at menneskehetens fremtid sto på spill ved mayakalenderens slutt.

I motsetning til de fleste av oss

kan ikke fås på et kveldskurs, man må se udyret midt i øynene. Vi tar ikke opp noen debatt om hva udyret måtte være men går videre til tanker han har om at man faktisk trenger et sterkt jeg for å tåle å møte den åndelige kraften i full utfoldelse. Å utvikle jeget, eller gjennomgå det som Jung kaller individualiseringsprosessen, er en nødvendig forutsetning for den åndelige reise. Vi undrer oss over motsetningene mellom å trenge dette sterke jeget, samtidig som åndelighet som oftest er forbundet med

ker som ikke vet noe om det bruker på noe de tror er gammel lort i ny innpakning. De ser ikke at det faktisk dreier

Mads Larsen
Foto: Terje Visnes

seg om visjonen og myten om en NY tidsalder. En ny tidsalder med en drøm om at alt blir bedre og at menneskeheten sammen er klar for å ta et sprang inn i en ny opplevelse og forståelse av virkeligheten. Som de fleste av oss som er involvert i fremveksten av ny bevissthet akker og sukker vi litt over

”Jeg spør om hva han mener om New-Age; Mads smiler og mener at folk flest er blinde for ordet. Det er blitt en slags foraktfull klisjé mennesker som ikke vet noe om det bruker på noe de tror er gammel lort i ny innpakning. De ser ikke at det faktisk dreier seg om visjonen og myten om en NY tidsalder.”

som enten ville tilkalt noen med hvite frakker eller glemt hele historien, gjorde den dypt inntrykk på ham. Det tok litt tid, men i 2004 bestemte Mads seg for at han virkelig skulle prøve å fortelle denne historien. Han satset alt på å finne sannheten og studerte mayakalenderen fra alle tenkelige vinkler samtidig med at han arbeidet med å følge sin sjel og sitt hjerte i søken etter å finne åndelig essens og sannhet. Mads sitter og sier at det som virkelig har verdi ikke kommer uten en pris og en risiko. Han var villig til å satse alt på dette. Med et smil sier han at hvis du vil ha et trygt og enkelt liv, så er det best å holde seg langt unna de fleste guruer og den veien han har gått. Den dypere åndelige realisering

å overgi jeget og separasjonen for å oppleve enhet og ubetinget kjærlighet. Han mener at vi i våre dager lever i en mytologi som er skapt av naturvitenskapen, myten om at verden er blitt til av tilfeldighet og ikke kan forstås som annet enn en samling av virvlende, uberegnelige og kolliderende atomer.

Han hevder at mennesker trenger en åndelig dimensjon og myter for å gi mening til sine liv, og at vi i dag har et voldsomt sug etter slike myter og visjoner fordi det er så sårt fraværende fra så store deler av vår offentlige og daglige verden. Jeg spør om hva han mener om New-Age; Mads smiler og mener at folk flest er blinde for ordet. Det er blitt en slags foraktfull klisjé mennes-

alle de vitenskapsmenn, journalister og offentlige personer som med stor skråsikkerhet uttaler seg om noe de verken har innsikt i eller har brukt tid til å undersøke i dybden. De ser ”New-agere” som et karikert vrengebilde av virkelighetsfjerne drømmere. Han mener at det kanskje aldri har eksistert noe som er så klart pekende mot en ny tid som mayaprofetiene om 2012. Han koser seg virkelig med tanken på at vi faktisk har et årstall med til og med forslag til dato for når den nye tid skal komme marsjerende inn gjennom døra. Samtidig nevner han at denne nye tid kanskje ikke kommer slik vi tror eller tenker oss. Vi kjenner jo alle til hvor mange sektledere og intenst troende som har varslet alt fra verdens undergang og Jesus tilbake-

komst uten at det så langt jeg kan se er hendelser som hittil har inntruffet. Til slutt undrer jeg på om Mads har noen forestilling om hvor vi faktisk er på vei. Uten nølen sier han at det som kommer og som vi historisk sett med nødvendighet er på vei mot er global bevissthet. Ja, at global bevissthet er menneskehetens ”prosjekt”. Hvor individet ikke bare er trønder eller nordmann, men det som før kanskje ble kalt en verdensborger. Vi kan kanskje kalle det å først og fremst være et menneske tilhørende menneskeheten. Nasjonalstaten slik vi kjenner den vil forsvinne og det vil bli en global offentlighet. Han mener det er en galskap at vi er villig til å la andre folk sulte og leve i elendighet hvis de ikke har norsk pass. Mens de norske må vi jo ta vare på. En av de kanskje viktigste brikkene i denne bevegelsen mot global bevissthet er å bli kvitt ”stamme-

”Mads mener at det kanskje aldri har eksistert noe som er så klart pekende mot en ny tid som mayaprofetiene om 2012. Han koser seg virkelig med tanken på at vi faktisk har et årstall og til og med forslag til dato for når den nye tid skal komme marsjerende inn gjennom døra. Samtidig nevner han at denne nye tid kanskje ikke kommer slik vi tror eller tenker oss.”

religionene” og skape globale myter og en global opplevelse av åndelighet.

Jeg tenker at kanskje er det slik at new-age er det å skape, utfolde og oppleve en kollektiv åndelig myte om menneskeheten som virkelig føyer oss sammen i en ny bevissthet og spirituell forståelse. Mads snakker om at de gamle gudene vil forlate oss. De har tjent sin hensikt og at det nå er tid for å vinke farvel til alle disse mytene som har levd med oss på den reisen vi har hatt. Slik jeg forstår Mads dreier Ragnarokk, Mayakalenderens profetier og verdens ”undergang” seg om å si farvel til den gamle forestillingen om jeget, samfunnet og nasjonen som en liten enhet eller stamme som er i konflikt og har motstridende interesser med de andre jegene, nasjonene og religionene, og se og oppleve alt i det globale perspektivet. •

Den Rette Kula

Bokanmeldelse av Per Henrik Gullfoss

New – age er her kommet i skjønnlitterær form. Denne boka handler om lidenskapen, galskapen og troen som gjennomsyrrer deler av den nye bevissheten som vokser frem. Spesielt tar den opp temaet rundt lengsel og tro på at vi står foran den store overgangen til en helt ny verden. Fundamentet for historien som fortelles er Mayakalenderens profetier om verdens over eller undergang i 2012.

Mens jeg eg leser ”Den Rette Kula” av Mads Larsen griper jeg meg i å tenke at dette er på en måte en slags seksuell new-age beskrivelse. Det er som om jeg befinner meg midt inne i et hektisk, litt stressende samleie med det vi kan kalle new-age bevegelsens myter, drømmer og forestillinger. Det er ikke slik at jeg dvelende nyter hvert øyeblikk og ønsker at boka/samleiet skal trekke ut så lenge som mulig. Tvert i mot så blir jeg dratt med i et slags heseblesende jag mot utløsning. Jeg griper meg i å undre på om det blir en kosmisk orgasme, og kjenner at jeg lengter etter en slik opplevelse, men ser for meg en stygg mulighet for brå og uventet sædavgang som lar meg sitte igjen med en følelse av tomhet og savn.

Som jeg leser blir jeg imponert over all kunnskapen som kommer som små drypp gjennom boka. Det sprenger seg på med historier fra all verdens myter og tallmystikk, som jeg gjenkjenner fra alle de som prøver å finne svaret via den platonske fornuft. For Platon var jo tallene og ideene essensen. Tallet var i seg selv levende og hadde både innhold og mening. Det var ikke bare et nummer for å regne ut gjelda og inntekter på en selvangivelse. Det er som den nye tids galskap og schizofrene drømmer om endetid, evig frelse og en helt ny verdensordning flommer frem gjennom sidene jeg leser, sammen med visdomsord og små gylne tanker som har stillhet og ro.

Å lese denne boka er en reise like hektisk, spennende og slitsomt som det er å løpe nedover en vei trafikkert med løpske myter som ledes og villledes av mer eller mindre unormale spirituelle søkere rusa på psykedeliske stoffer, åndelig tro og sin egen visdom. Mot slutten stikker kristendommens myte om Jesus hodet sitt opp av sanden, men avslutningen får en helt annen vri denne gangen. Selv historiens Judas blir etterlatt uten skam og skyld, for det synes som om noen må spille

rollen som Judas i alle disse mytene. Som historien vikler seg mot slutten forstår jeg at jeg ikke får noe svar her heller. Tvert i mot går det opp for meg at som alle andre historier er dette bare en bok, en myte om 2012 og vår søken etter den endelige løsning som skal bringe kjærlighet og fred. Om svaret er 47, bacalao eller sex kan du enten finne ut selv, eller prøve å få noen tips om gjennom å følge forfatteren på reisen han beskriver i boka.

På mange måter er dette en bok som mer beskriver intensiteten som kan herse med de som drømmer om en ny og bedre verden, og som på reisen har sluppet taket i den gamle virkeligheten, enn den gir oppmuntring inspirasjon eller ny innsikt. Dette er ikke en bok som gir svar eller bekrefter idealene og mytene som går rundt en ny tidsalder og overgangen til en ny bevissthet. Men det er en intens reise hvor noen kan humre gjenkjennende. Boken er like avskrekkende som den er oppmuntrende for den som søker mot ny bevissthet. Men samtidig spennende og en drøftelse av farer, drømmer og muligheter i den nye bevissthet og forestillingene rundt opplevelsen av det store skiftet av bevissthet som er på gang.

For meg kan denne setningen som sto mot slutten av boka være en oppsummering av innholdet. ”For da jeg kom hjem uten et ustyrlig ego fikk jeg snart et nytt å engasjere meg i.”

Om forfatteren skriver om seg selv eller om det å bli far er ukjent for meg. Kanskje er det begge deler, kanskje ingen av dem... og svaret som går som en understrøm gjennom sidene er at det svaret må du finne selv, og den virkeligheten du drømmer om må du skape selv.

Lykke til på reisen.

